

Maria Vuylsteke en Eddy De Roo

Eddy De Roo en Maria Vuylsteke uit Meulebeke willen zo veel mogelijk stieren of moerdieren met hun eigen ogen zien. Op deze manier kunnen ze voor elke koe de meest gepaste stier gebruiken.

Veestapel:	315 Belgisch witblauwen, 115 kalvingen
Akkerbouw:	6 ha mais, 35 ha gras

Eddy De Roo vindt de stierkeuze de taak van de vleesveehouder, niet van de inseminator

Veel gewicht in de weegbalans

De afgelopen vijf jaar schitterden Eddy De Roo en Maria Vuylsteke tweemaal tijdens de weging van de Vette Os in Antwerpen. De zwaarste koeien in 2012 en in 2015 waren immers gefokt op hun bedrijf. Bij de stierkeuze kiezen ze voor grote en zware stieren.

tekst **Hanne Vandenberghe**

Als je het erf van Eddy De Roo (61) en Maria Vuylsteke (60) oprijdt, vallen de twee grote en zware koeien in de kleine weide centraal op het hof onmiddellijk op. De twee dieren tonen waar het om draait op hun bedrijf in Meulebeke: economie.

Toen Eddy en Maria 37 jaar geleden het bedrijf overnamen van de ouders van Maria, maakten de melkkoeien plaats voor Belgisch witblauwe runderen. In 1987 zijn ze ook gestart met embryo-transplantatie en de inschrijving in het stamboek van alle dieren. Eddy De Roo: 'Twee jaar later, in 1989, deden we voor de eerste keer mee aan een prijskamp. Op de keuring in Diksmuide behaalden we onmiddellijk een eerste prijs. En als je de eerste keer wint, ben je verkocht.' 'De beste dieren op het bedrijf komen uit deze kampioene van Diksmuide, een Brutusdochter, geeft echtgenote Maria Vuylsteke aan. 'Ze was een zwaar en lang dier. Omdat we absoluut met dit dier wilden verder fokken, hebben we haar vaak gespoeld voor embryo's, wat echter het beendergestel niet ten goede kwam. Maar tot op vandaag hebben we nog enkele embryo's in het stikstofvat zitten.'

Zwaarste koe ooit

Twee maanden eerder had de 160e editie van de weging van de Vette Os plaats op de Grote Markt in Antwerpen. Net zoals in 2012 was de zwaarste koe gefokt op het bedrijf van De Roo. Drie jaar geleden al liet Seef 2220 (v. Kooper Borvan) een gewicht optekenen van 1207 kilo. Zij was de volle zus van de moeder van de

zwaarste koe die dit jaar de bascule op liep. Met haar 1324 kilo en 151 centimeter was Van de Vogelzang 1 (v. Gitan) zelfs de zwaarste koe ooit op de Antwerpse prijskamp voor mestvee. 'Als er een dier meedoet dat op ons bedrijf geboren is, gaan we steeds kijken. Het verschil met de tweede was dit jaar slechts 32 kilo. Op voorhand kon je dus zeker nog niet uitmaken wie er zou winnen', vertelt De Roo. 'Onze bedrijfsinspecteur zei al dat we waarschijnlijk een van de grootste ingeschreven koeien hebben.' Van de Vogelzang 1 werd vorig jaar in-

gepunt met 89,5 punten voor totaal exterieur. Dit jaar kreeg het dier een score van 88,8 punten met op onderdelen 100 punten voor hoogtemaat, 89,2 voor bespiering, 85,6 voor type, 87 voor beenwerk en 80,0 punten voor algemeen voorkomen. 'Toen ze van de wei werd gehaald om afgemest te worden door de gebroeders Theunis uit Glabbeek woog ze al meer dan 1000 kilo, enkel en alleen met gras gevoerd.'

Op het bedrijf wordt zo veel mogelijk gebruikgemaakt van ki. 'Maar de stierkeuze is de taak van de vleesveehouder,

Het gebruik van grote en zware stieren is zichtbaar in de veestapel

Een goede ligging van de stal maakt een windzeil overbodig

niet van de inseminator', vertelt De Roo. 'Daarom proberen we zo veel mogelijk zelf stieren of moederdieren te bekijken. Zo zijn we al naar Engeland geweest om de moeder van Blackstar en Dynamite te zien.'

Groot en zwaar

Om inteelt te vermijden doen de veehouders een beroep op het stieradviesprogramma. Stieren die veel worden ingezet, zijn Kubitus, Goveur, Sauveur, Igor, Empire, Dynamite, Immense en Obligeant. 'Dit zijn grote en zware stieren. Vroeger gebruikten we vaak sperma van Gitan en de enorm zware Black. Helaas was Gitan drager van het dwerggroeigen.'

De stikstofketel op het bedrijf zit goed vol met stierensperma en een honderdtal embryo's. Tussen het stierensperma

zitten nog twee doses van Kooper Borvan (v. Dandy). 'Kooper is een stier die door weinigen geapprecieerd werd,' geeft Eddy aan. 'Zeker, hij was niet goed gepoot en had geen perfect exterieur, maar fokte wel enorm goede nakomelingen met gewicht. Waarschijnlijk gebruiken we de twee dosissen nog bij een embryo-spoeling.'

Twee jaar geleden lag de afkalfleeftijd van de vaarzen op 27 maanden. Om het uitlopen van de tussenkalftijd binnen de perken te houden, is een drietal dekstieren fokactief. 'Omdat we zo veel mogelijk ki proberen te doen, is het moeilijk om de tussenkalftijd onder de 365 dagen te houden. En wellicht hebben we ook nog te veel geduld met oudere koeien die niet snel drachtig geraken. Economisch gezien zou een koe moeten kalven op

een leeftijd van twee, drie en vier jaar om daarna afgemest het bedrijf te verlaten.'

Gemakkelijke openfrontstal

'Zeven jaar terug bouwden we een openfrontstal', vertelt De Roo verder. 'Het is de beste stal op het bedrijf. We hebben er zelden problemen. Het strooien neemt dagelijks slechts tien minuten in beslag en wekelijks duurt het maximaal een halfuur om de volledige stal uit te mesten. We kozen er ook voor om aan het voerhek een mestput onder de stal te steken, een investering van 25.000 euro. Maar hierdoor is de box altijd relatief droog en liggen de koeien proper. Naast de arbeidsbesparing merken we ook dat de dieren nooit ziek worden. Als de stal goed georiënteerd staat – hier gericht naar het zuiden – is een windzeil helemaal niet nodig.'

In juni willen Eddy en Maria opnieuw meedoen aan een keuring. 'We konden niet meer meedoen aan de keuringen omdat we nog geen ibr-I3-statuuut hadden, maar normaal zou dit zeer binnenkort in orde moeten zijn. Ik neem mijn zwaarste dieren mee. Ook al eindig ik op de laatste plaats.'

Het zijn deze stieren die gezien en gekocht worden, stelt de fokker. De Roo: 'Het is toch niet normaal dat de eerste vier geplaatste stieren in een rubriek van een keuring niet verkocht raken. Uiteindelijk draait alles om geld en het zijn de kilo's die geld opbrengen.' De Roo besluit: 'Bij een lagere karkasclassificatie is het eindbedrag toch ongeveer gelijk. Daarnaast ervaar je minder problemen op vlak van vruchtbaarheid en opfok dan bij extreme dikbieldieren. We merken ook dat slaggers vaak iets zwaardere dieren verkiezen en niet de dikste omwille van het drogere vlees.'

